

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput. XXIV. De Melitio, & quomodo sancta Synodus causam ejus optime
dispensavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

leges conferipit, juxta quas status Ecclesiarum gubernari deberet. Vetus istas quidem, si quis voluerit, facile inveniet, cum apud multos reperiantur.

μετανεγερθεῖσα, καθ' οὓς πολλούσιν απρό-
ήναι ταῦτα συκλοπίας περιγράμματα ἀπάτη-
τοις μὲν, εἴ τω φίλοι, ράδιον ἐμνήσθη, τῷ
πολλοῖς φερεμένοις.

CAPUT XXIV.

De Melito, & quomodo sancta Synodus causam eius optime diffensavit.

Porro eadem Synodus, cum ea quae per Melitum in Aegypto acciderant examinasset, contra illum sententiam tulit; ut in urbe Lyci degeret, solo Episcopi nomine contentus: nec deinceps sive in urbe, sive in vico, ordinationem ullam ficeret. Hivero qui ab illo prius ordinati fuissent, communione quidem ac ministerium suum retinerent: reliquis tamen clericis per singulas Ecclesias ac parochias constitutis, honore inferiores essent. Ita tamen ut in locum morientium per ordinem succederent, dummodo plebis suffragio judicarentur idonei, Episcopo Alexandriæ electionem corum nihilominus confirmante. Ipsi autem liceret arbitrio suo eligere quos vellet. Atque id aequum esse Synodus judicavit, reputans scilicet Meliti, ejusque conformatum, præcipitem in ordinationibus faciendis temeritatem. Quippe qui, dum Petrus Episcopus Alexandriæ, qui postea Martyrium consummatum, ob levientem tunc persecutionem fugisset, ordinationes ad illum pertinentes sibi vindicaverat.

Κεφ. κδ.

Πεὶ τὰν καταμελίτιον, ὅπερ δέ τις τὰ ταῦτα αὐτὸν
διώνεται σύνοδος.

Εξειδένιων ἐκ τῶν καταμελίτιον
ἀγρυππονούσιν, καλέσαντες
αὐτὸν ἡ συνόδος ἐν τῇ λυκῷ διαβέβη,
Ψιλὸν σύμμα ἐπισκοπῆς ἔχοντα τοῦ λα-
πῆ, μὴ τε ἐν πόλει, μὴ τε ἐν κάμπῳ
εσθίεντες τὰς ἐδην παράντας κατασάσ-
κονταντον καὶ λειτουργεῖν διάτερούν δὲ ταῖς
τιμαιστῶν ἐν ἑκάστῃ συκλοπίᾳ καὶ παρεγμέ-
κληρικῶν ἐπαναβαῖντες ταῖς ἀξεσταῖς προ-
τελθιώτιον, εἰ Ψήφῳ τῷ πληθεῖς αὖτις
Φανοῖεν, ἐπιχρεόνεντος τῷ ἐπισκόπῳ
ἀλεξανδρεῶν συκλοπίας μὴ ἐξεναγμά-
τοις ἐπιλεγεῖσι καθαγώντιν ιδίαις, φέ-
ρεθέλωσιν ἐφαίνετο τῇ συνόδῳ δικαιο-
λογιζομένη τὸ προπελές καὶ ἔτοιμον σὺν χι-
τονίαις μελιτίας τῷ ταῦτα αὐταῖς Φεστιβάλοις
ἡ πέτρες τῷ μαρτυρίσαντο, μήκαντο
τῆς ἀλεξανδρεῶν συκλοπίας Φεστιβάλος
διατὸν θεοδιωγμὸν, τὰ διαφέροντα αὐτοῖς
χρεονίας ἴφήρασε.

CAP. XXV.

Quomodo Imperator Episcopos qui Synodo interfuerant, Constantinopolim evocatos publico epulo excepti, & donu honoravit: & quomodo omnes ad concordiam horribus est. & ea que à Sacro sancta Synodo erant decreta, Alexandria & omnibus ubique degentibus nuntiavit.

Cum hæc à Concilio ita decreta es-
sent, forte accidit ut vicennialia Constantini eodem tempore celebrarentur. Est enim hic mos Romanis, ut decimo quoque anno uniuscujusq; Imperatoris, publicam agant festivitatem. Commodum igitur adesse tempus estimans Imperator, Episcopos qui Synodo interfuerunt, ad convivium invitavit, donisque convenientibus honoravit.

Οτι δημοσθεῖται τράπεζαν ὁ βασιλεὺς τῇ εὐδόντι
συγκαλίσας τέτοις εἰς καταστατικόπολιν, καὶ ἐμπορίον
στασας· καὶ ὅτας πάντας δημοσεῖται παρεκάλεστος, καὶ τρίτη
ἑαρδεῖται ἢ ἀπατητον, τὰ διεσφράγιστα τὸ δεῖ
σωβόντα ἐξιπεμψτο.

Tούτων ὥδε δοξάζεται τῇ συνόδῳ, οὐ
τέχθητε ταῦτα ἐστίν εἶναι εἰκότες
τηγέδα τῆς κανονικής βασιλείας· εἴτε
δὲ ῥωμαῖος, δημοσθεῖται πανηγυρεῖσθαι
καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ ἐτῶν τῆς τοιούτης
δεκτῆς δικαιουντος εἴναι γονίας ὁ βασι-
λεὺς, προερεθεῖσα τε τὰ σύνοδον εἰς εἴσο-
σιν, καὶ τοῖς ἀριστήκοντις δύσκολος εἴησθαι